

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

21 ספטמבר 2023

ת"פ 07-22-07-07 - מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1

2

טיעוני הצדדים

3

4

שמעתי את טיעוני הצדדים ומצאתי כי ההסדר הכולל הימנעות מהרשעה סביר בהחלט בנסיבות העניין.

5

6

דיון והכרעה

7

סוגיית ביטול ההרשעה

8

9

10

3. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית, בהתאם לפסיקה, קודמת לבחינת מדיניות הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק (רע"פ 2327/19 גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)), ויש לבחון אותה בטרם התייחסות למתחם העונש ההולם.

11

12

4. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין (כעולה מסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ)).

13

14

15

5. לעניינינו רלוונטי **החריג לכלל** הקבוע בסעיף 192א לחסד"פ, שלפיו בית משפט שהרשיע נאשם **רשאי לבטל את ההרשעה במסגרת גזר הדין ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור** ללא הרשעה.

16

17

18

19

20

6. במסגרת ההחלטה האם להחיל את הכלל של חובת ההרשעה או שמא את החריג בדבר הימנעות מהרשעה או בדבר ביטולה, נדרש **איזון שיקולים**, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם; וככלל, **אין להימנע מלהרשיע** נאשם אשר המיוחס לו הוכח כדין – **רק בנסיבות יוצאות דופן, שבהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה.**

21

22

7. על פי הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.8.97)), החריג המאפשר אי הרשעה שמור למקרים בהם מתקיימים שני תנאים מצטברים:

23

24

25

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

26

וכן יי קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני-כרך ב, " הוצאת דיונון תשס"ט - 2009, (ע"מ 1632):

